

100 hull vi lar barna falle i

Du må ha litt flaks

- Hjelpetiltak for utsatte barn er ofte altfor mangelfulle og for svake.
- Det varierer altfor mye fra kommune til kommune hvilke tiltak som tilbys.
- Barn og unge i Norge har en svakere rettsikkerhet enn i sammenlignbare land.
- Vi skaper generasjoner av unge voksne i en negativ spiral arvet fra tidligere generasjoner.

Barnet, der fokuset burde vært

- Vi er nå på kanten av å få en generasjon barn og unge der veldig mange kommer til å vokse opp uten de samme mulighetene som andre.
- Vi mangler en fleksibilitet i løsninger for barn som ikke kan bo med foreldre.
- Barn og ungdom med store atferdsproblemer får ofte ikke den hjelpen de trenger tidlig.
- Barn og unge faller lettere utenfor, fordi vi som samfunn er dårligere til å se dem.
- Vi gjør ikke barn og unge robuste nok.
- Mange tjenester har for lite kompetanse og forståelse på medvirkningsarbeid.
- Feil bruk av medvirkning kan føre til at ansvaret for beslutninger legges på barn.
- Barn og unge opplever at deres rett på personvern brytes av biologiske foreldre på nett.
- Barn av foreldre som er dømt for alvorlige kriminelle handlinger ovenfor andre, har ikke ett skikkelig offervern.

Hjemme hos foreldrene

- Lavterskel tilbud for å styrke foreldrenes evner til å ta seg godt av egne barn er nesten fraværende mange steder.
- Mange familier opplever at det er få eller lite tilgjengelige kortsiktige hjelpetiltak som kan bidra i utfordrende tider.
- For mange barn og foreldre blir ikke spurt om hva slags hjelp de vil ha og trenger.
- Det er i dag for tilfeldig og for variabelt hvordan tjenestene klarer å involvere barnets nettverk.
- Det er et manglende barneperspektiv i familievernet.
- Over ti prosent av alle barn i Norge lever i lavinntektsfamilier.
- Mange barn opplever et så høyt konfliktnivå mellom foreldrene at det går ut over deres trivsel og helse.
- Fem % av alle barn og unge opplever alvorlig fysisk vold fra foreldre i løpet av oppveksten.

- Altfor mange barn er vitne til vold.
- Mange barn som hadde hatt best av å bo hjemme med forsterket hjelp, risikerer å bli plassert utenfor hjemmet fordi deres foreldre ikke kan ivareta deres behov alene.
- Barneverntjenesten opplever ofte at barn og ungdom som er i kontakt med dem instrueres av foreldrene.
- Det finnes lite kunnskap om instruering av barn, og om konsekvensene av dette for de barna det gjelder.
- Det er begrenset kunnskap om hvordan barnevernstjenesten følger opp foreldre, og hvilke vurderinger som gjøres i forbindelse med gjenforening.
- Relasjonen mellom biologiske foreldre og barnevernstjenesten er for ofte preget av konflikt og manglende tillit.
- Foreldrenes rettsikkerhet svekkes når de ikke informeres godt nok om, eller benytter seg av deres rettigheter i undersøkelsesfasen.

Fosterhjemmet

- Det er stor mangel på fosterhjem.
- Manglende systematikk og lite fleksibilitet gjør at barnevernet er altfor dårlig til å rekruttere fosterhjem i barnas nettverk.
- I mange tilfeller er ikke opplæring og forberedelse tilstrekkelig for de som skal bli fosterhjem.
- Mange fosterforeldre får lite oppfølging, opplever at de har få rettigheter, og kompensasjon er dårlig.
- Fosterforeldrene og barna gis for lite og for varierende hjelp til å raskt å etablere sitt felles hjem, til å bli en familie, til å gi barna medinnflytelse.
- Seks av ti søsken splittes ved omsorgsovertakelse.
- Manglende mangfold i fosterhjem gjør at barns rett til religiøs-, kulturell- og språklig tilhørighet i mange tilfeller blir brutt.
- Vi har begrenset kunnskap om gjennomføring av samvær og konsekvensene for de barna det angår.
- Barn må reise langt for å delta på samvær.
- Omfanget av samvær med både mor, far, søsken og slekt blir så omfattende at barn beskriver samvær som belastende, og at det går ut over deres fritid.
- Det gjennomføres samvær til tross for at barna ikke ønsker dette.

Når institusjon er hjemme

- Barn plassert i institusjoner får i liten grad et tilbud tilpasset behovene sine.

- Barna risikerer i for stor grad å bli en kasteball i systemene.
- Behovet til barnet er ikke i sentrum når de blir plassert på institusjon.
- Vi bryr oss mindre om barnas egne ressurser og kapasitet, enn vi gjør om bakgrunnen deres.
- Institusjonenes tilbud til barna er preget av variabel kompetanse og en stadig endrende ansattgruppe.
- Barn på institusjon har en stor grad av uforutsigbarhet i hvor de skal være framover.
- Institusjonsplasseringer blir brukt som siste utvei og det gjør at noen barn får hjelp for sent.

Barn på flukt

- Barn som flykter alene til Norge må fortsatt vente altfor lenge.
- Altfor mange barn og unge som har flyktet alene til Norge opplever å bo lenge i utrygge og upassende boforhold på mottak.
- Barn som har flyktet alene til Norge får ikke den barnefaglige kompetansen og omsorgen de trenger.
- Mange barn som har flyktet til Norge opplever utenforskap.
- Enslige mindreårige asylsøkere får ikke det helsetilbudet de trenger.
- Barn som har flyktet til Norge får svært mangelfull oppfølging av psykisk helse.
- De traumatiserte foreldrene som har flyktet til Norge får i beste fall utilstrekkelig hjelp fra psykisk helsevern.
- Mange barn i familier som har flyttet til Norge fra et annet land, sliter med at foreldrene ikke blir integrert.
- Enslige mindreårige asylsøkere blir diskriminert av Norges praksis ved at de ikke likebehandles som andre barn.
- Unge flyktninger i aldersgruppen 16-18 år risikerer å stå uten skolegang eller opplæringsstilbud.
- Enslige mindreårige flyktninger risikerer dårligere oppfølging grunnet variasjonene i vergeordningen.
- Saker hvor barn forsvinner fra asylmottak blir sjeldent etterforsket, og barna blir overlatt til seg selv.

Hverdagen: barnehage og skole

- Barn og ungdom med ufrivillig skolefravær mister sosial tilhørighet og får store faglige hull.
- Opplæringslovens paragraf 9A, som omhandler alle elevers rett til et trygt og godt skolemiljø, etterleves alt for ofte ikke.

- Vi har et skolesystem som er for firkantet og lite tilpasset hvert enkelt barn.
- Stadig flere lærere melder om barn og unge som risikerer å få atferdsvansker.

Barnas fritid

- Ungdom mangler møteplasser, aktiviteter og mestringsarenaer med voksne til stede.
- Kostnaden på aktivitetstilbud bidrar til ekskludering og sosialt utenforskap.
- Det som gjør at vi tilbringer tid sammen, blir det mindre av i samfunnet vårt.
- Ungdom som står i fare for å utvikle rusproblemer får ikke den hjelpen de trenger.
- Barn får ikke nok mulighet til å medvirke i sine lokalsamfunn.

Barnas helse

- Barn som ikke får sin helse kartlagt på en skikkelig måte, risikerer å ikke få riktig hjelp eller oppfølging.
- Dagens utredningssystem er ikke tilpasset barn og unge. Det er også en manglende nysgjerrighet på hva vi kan gjøre med barns omgivelser for at de skal få det bedre.
- Altfor mange barn med psykiske vansker får ikke hjelp.
- Bistanden barn får fra BUP er begrenset, og barnet får den for sent.
- Barn og unge med begynnende psykiske problemer får nesten ingen tidlig oppfølging.
- Barn som vokser opp med foreldre med psykiske lidelser får mangelfull støtte for å forebygge at de selv skal få psykiske problemer.

Tjenestene som skal hjelpe

- Barn rammes av at kommunen deres ikke er kjent med andre gode tiltak som ville vært riktige for dem.
- Tjenestene har ofte manglende kjennskap til hvilke tilbud som finnes i kommunen.
- Mange gode tiltak er kortsiktige og avhengige av videre finansiering.
- Det er utilstrekkelig og sviktende samarbeid mellom de ulike tjenestene i kommunen.
- Det er få tjenester, om noen, som er flinke på å kartlegge barnas erfaringer og til å spørre barna om råd når tjenestene og tiltak skal utvikles.
- Barn står uten tak over hodet når barnevernstjenesten ikke får hjelp av Bufetat til å finne et nytt, trygt bosted til dem.
- Det er både manglende evne og begrensede muligheter til å tenke utenfor boksen.

- Barn og ungdom i barnevernet opplever stor utskifting av voksne.
- Det er for lite mangfold blant de voksne som skal møte barn og ungdom i barnevernet.
- Barna risikerer at grunnlaget for deres situasjon ikke blir godt nok utredet med kun én sakkyndig.
- Barn risikerer at kvaliteten på arbeidet som gjøres av advokater, nemndledere og dommere ikke er god nok i saker og beslutninger som er avgjørende for deres liv.
- Økt grad av samvær medfører økt administrasjon – og tilsynsbyrde for barneverntjenestene.
- I flere barneverntjenester mangler man kompetanse og gode nok tiltak til å følge opp biologiske foreldre.
- Ingen vet hvorfor antallet omsorgsovertakelser går ned.
- Ansatte i barneverntjenesten opplever trusler, vold og netthets som en del av sin hverdag.
- Dårlige tolketjenester resulterer i at barn og foreldre ikke får den hjelpen de har krav på.
- Barneverntjenesten mangler kompetanse om barn med annen kulturell bakgrunn.

Snart voksen

- Ungdommer i barnevernet får ikke god nok hjelp i fasen fra ungdom til ung voksen.
- Samfunnet og tjenestene gir tilsynelatende opp de ungdommene som sliter mer og har et større ettervernsbehov.
- For få ungdommer tilbys gode nok boløsninger som er tilpasset den enkeltes behov.
- Mange ungdommer går inn i voksenlivet uten voksne som kan veilede dem.
- For mange barnevernssaker for ungdommer med hjelpetiltak i hjemmet avsluttes uten grundige nok vurderinger.
- Kampen mot ungdomskriminalitet mangler satsing på både forebyggende-, målrettede og oppsøkende tiltak.

Politikken – både lokalt og nasjonalt

- Lokalpolitikkerne har en berøringsangst ovenfor barnevernet.
- Det er for få steder som gir barn reell innflytelse på hvordan man kan skape gode lokalsamfunn.
- Barn, unge, og familier som er ekstra utsatt står altfor langt nede på politikernes prioritetsliste.

Ingen barn skal være alene

- Altfor mange barn i Norge vokser opp alene.